

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Tomáše Vojnara a soudkyň JUDr. Lucie Bičákové a JUDr. Elišky Galiazzo ve věci

žalobce: **A. V.**, narozený dne xxx
bytem xxx
zastoupen advokátem Mgr. Michalem Bieleckim
sídlem Koubkova 1726/8, 120 00 Praha 2

proti

žalované: **Čedok a. s.**, IČO: 60192755
sídlem Vinohradská 2577/178, 130 00 Praha 3 - Vinohrady
zastoupena advokátem Mgr. Lukášem Hojdnem, LL. B.
sídlem Francouzská 299/98, 101 00 Praha 10

o 64 776 Kč s příslušenstvím

k odvolání žalované proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 3 ze dne 18. dubna 2024,
č. j. 20 C 11/2023-136

takto:

- I. Rozsudek soudu I. stupně **se** ve výroku I o věci samé **mění jen tak**, že se žaloba co do částky 32 388 Kč s úrokem z prodlení ve výši 15% ročně z částky 32 388 Kč od 25. 10. 2022 do zaplacení zamítá, jinak **se** ve zbývajících částech tohoto výroku **potvrzuje**.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů ve výši 16 303 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám advokáta žalobce.

- III. Žalobce je povinen zaplatit České republice náhradu nákladů státu ve výši 653 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- IV. Žalovaná je povinna zaplatit České republice náhradu nákladů státu ve výši 1 089 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem soud I. stupně uložil žalované povinnost zaplatit žalobci 64 776 Kč spolu se zákonným úrokem z prodlení ve výši 15% ročně z částky 86 368 Kč od 25. 10. 2022 do 8. 11. 2023 a se zákonným úrokem z prodlení ve výši 15% ročně z částky 64 776 Kč od 9. 11. 2023 do zaplacení, a to vše do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku (výrok I), dále náhradu nákladů řízení ve výši 60 373,40 Kč k rukám právního zástupce žalobce (výrok II) a náhradu nákladů státu ve výši 1 742 Kč (výrok III). V průběhu předchozího řízení bylo toto částečně zastaveno usnesením ze dne 21. 3. 2024 co do částky 21 592 Kč s úrokem z prodlení z této částky ve výši 15% ročně od 9. 11. 2023 do zaplacení, a to z důvodu částečného zpětvzetí žaloby pro úhradu této částky žalovanou žalobci. Usnesení nabylo právní moci dne 21. 3. 2024.
2. Takto soud I. stupně rozhodl o nároku žalobce na zaplacení částky 86 368 Kč odpovídající 80% slevě z ceny zájezdu, cestovní smlouva č. 2823256, na základě které měla žalovaná zajistit pro žalobce a jeho rodinu (manželka P. V., děti T. a P. V.) letecký zájezd do hotelu Epidamn White Sensation 5* v Albánii – Durres, se stravováním all inclusive, v termínu od 11. 7. 2022 do 25. 7. 2022. Ubytování bylo dohodnuto ve dvou sousedících dvoulůžkových pokojích. Žalovaná v průběhu řízení vrátila žalobci 20% ceny zájezdu.
3. Soud I. stupně činil skutková zjištění v bodech 5 až 25 napadeného rozsudku. Odvolací soud na tato zjištění odkazuje a vychází z nich. Po právní stránce soud I. stupně věc posoudil dle § 2521, § 2537 odst. 1 a 2, § 2540 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen „o. z.“)
4. Soud I. stupně shledal žalobu plně důvodnou. Vyšel ze zjištění, že mezi žalobcem a žalovanou byla dne 17. 5. 2022 uzavřena smlouva o zájezdu dle § 2521 občanského zákoníku. Na základě této smlouvy měla žalovaná jako pořadatel obstarat pro žalobce (a jeho rodinu) jako zákazníka, který zaplatil ve smlouvě sjednanou cenu, zájezd do hotelu Epidamn White Sensation 5* v Albánii v období od 11. 7. 2022 do 25. 7. 2022. V řízení však bylo také zjištěno, že tento hotel byl celém v uvedeném období stavebně nedokončen, a to jak ve společných částech hotelu, tak i na pokojích. Pokoje navíc nebyly v průběhu pobytu zcela dovybaveny, minimálně po nějakou část pobytu chyběly v pokojích žalobce a jeho rodiny noční stolky, telefony a trezory, jak potvrdil v rámci své svědecké výpovědi i sám delegát žalované D.M.. Z provedených důkazů bylo prokázáno (zejména z fotografií a z videí), že v průběhu pobytu žalobce probíhaly v hotelu stavební práce, po hotelu se pohybovali stavební dělníci. Již jen z tohoto důvodu, což bylo zároveň prokázáno i účastnickou výpovědí žalobce, svědeckou výpovědí jeho manželky a dalšími důkazy, je zcela jasné, že v hotelu musel být hluk od prováděných stavebních prací a rovněž v něm musela být cítit stavební chemie. Celý zájezd žalobce a jeho rodiny byl tímto pobytem v rozestavěném hotelu podstatným způsobem narušen. Žalobce a jeho rodina zcela legitimně očekávali, že budou trávit svou dovolenou v nadstandardním luxusním pětihvězdičkovém hotelu, kde budou mít k dispozici veškeré žalovanou avizované služby. Z důvodu, že hotel nebyl stavebně dokončen, probíhaly v něm stavební práce každý den od rána do odpoledních hodin a pokoje nebyly vybaveny veškerým nábytkem, nelze o jakémkoliv nadstandardu či luxusu hovořit. V hotelu navíc v době pobytu žalobce chyběla slibovaná restaurace a la carte a wellness (masáže). Na základě uvedeného měl zájezd pořádaný žalovanou uvedené vady ve smyslu § 2537 občanského zákoníku, a žalobce tak

má právo na slevu z ceny zájezdu dle § 2540 občanského zákoníku. Žalobce vytkl uvedené vady zájezdu žalované již v průběhu trvání zájezdu dne 17. 7. 2022.

5. Při hodnocení rozsahu slevy vycházel soud I. stupně i z tzv. frankfurtské tabulky slev, dle níž je doporučená výše slevy v případě jiného než smlouveného hotelu 10-25% (žalobce s rodinou byl sice ubytován v hotelu dle smlouvy o zájezdu, tento hotel však zcela neodpovídal sjednaným podmínkám). Za nedostatek na nábytku je doporučována sleva 5-15% (v pokojích chyběly noční stolky, telefony a trezory). Při poškození pokoje (pokoje nebyly stavebně dokončeny, visely kabely ze zdi, v koupelně se nacházela díra s trubkou, chyběla vana či umyvadlo v obývacím pokoji) hovoří tabulka o slevě 10-50%. Z důvodu probíhajících stavebních prací v hotelu musela být vyšší prašnost, tj jednalo se nedostatečný úklid v hotelu, za což doporučuje tabulka slevu 10-20%. U hluku během dne (v daném případě hluk ze stavby) 5-25%, v případě zápachu (zápach z chemikálií ze stavby) 5-15 %, u chybějící sauny (v daném případě chybějící celý wellness) 5%, při chybějící restauraci při stravě v hotelu 0-5%. Soud I. stupně uvedl, že pokud by vycházel vždy z nejnižších sazeb uvedených u jednotlivých popsanych vad, činil by tento součet slevu 50%, naopak v případě horních sazeb činí součet slev za jednotlivé vady slevu 160%. Žalobcem požadovanou slevu 80% z ceny zájezdu (tj. 86 368 Kč) tak soud I. stupně považoval za zcela adekvátní, když při svém rozhodování zohlednil i skutečnost, že uvedenými vadami byl prakticky znehodnocen celý zájezd (dovolená) žalobce a jeho rodiny. Soud I. stupně také poukázal na nevěrohodnost dokumentů od hotelu Epidamn White Sensation, které předložila žalovaná v řízení jako důkazy. Hotel Epidamn například uvedl, že po celou dobu pobytu žalobce a jeho rodiny bylo v jejich pokojích veškeré vybavení (noční stolky a trezory), což však popřel v rámci své výpovědi sám delegát žalované. Také zde byl rozpor ohledně skutečnosti, zda v průběhu pobytu došlo ke stěhování rodiny do jiných pokojů, což žalobce popíral. O náhradě nákladů řízení rozhodl dle § 142 odst. 1 o.s.ř. a dle § 146 odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále jen „o. s. ř.“).
6. Proti rozsudku podala žalovaná včasné odvolání. Namítala nesprávná skutková zjištění a nesprávné právní posouzení. Konstatovala, že soud I. stupně přiznal slevu ve výši 80% z ceny zájezdu. Vytýkány byly zejména stavební práce v hotelu a údajná nedokončenost hotelu vč. obou hotelových pokojů, které měl žalobce s rodinou přiděleny. Žalovaná nerozporuje, že předmětný zájezd nebyl zcela bezchybný. Proto byla žalobci žalovanou poskytnuta sleva z ceny zájezdu ve výši 20%. Soud I. stupně nesprávně zjistil výskyt některých vad, když v odstavci 10 napadeného rozhodnutí uvádí, že zjistil, že vnitřní prostory hotelu byly nedokončené, na chodbách i na podhledech je neomítnutý beton, z podhledů visí dráty, na chodbách se pohybují stavební dělníci. Žalovaná nerozporuje, že vnitřní prostory hotelu nebyly zcela dokončené, když v horních patrech hotelu (od 6. patra nahoru) byly realizovány stavební práce, které probíhaly s ohledem na hotelové hosty tak, aby měly na jejich pobyt co nejmenší dopad. Žalovaná stejně jako v řízení před soudem I. stupně, zdůraznila, že 1. až 5. patra hotelu, v nichž byli ubytováni hoteloví hosté, byla stavebně dokončena a byla způsobilá k užívání hotelovými hosty. Žalovaná nepopírá, že se v hotelu pohybovali dělníci. Nicméně, jak potvrdil delegát žalované, v hotelu se pohybovalo pouze okolo dvaceti dělníků. Z fotografií předložených žalobcem pak nelze dovodit, že by se dělníci pohybovali mimo patra probíhající výstavby, tj. mimo 6. a vyšší patra, když pouze dvě žalobcem předložené fotografie zachycují dělníky (na jedné fotografii zachycení 2 dělníci nesoucí sklo a na druhé fotografii svačící dělníci) a ostatní fotografie a videozáznamy předložené žalobcem dělníky vůbec nezachycují, a naopak zachycují prázdné chodby, bez hluku. Nelze se ztotožnit se závěrem soudu I. stupně, že v hotelu musel být hluk od prováděných stavebních prací, to z dokazování nevyplývá. Nesprávné je dle žalované také skutkové zjištění soudu, že vnitřní prostory hotelu byly nedokončené, na chodbách i na podhledech byl neomítnutý beton, z podhledů visely dráty. Žalovaná nepopírá, že hotel byl od 6. patra stavebně nedokončen. Nedokončená patra však nebyla hotelovým hostům zpřístupněna a hoteloví hosté se tam neměli pohybovat (byla zahrazena bannerem). Předmětný hotel je postaven ve stylu moderní architektury, jejíž součástí je časté užití

prvku pohledového betonu vyznačujícího se viditelným povrchem betonové konstrukce, pro nějž je architektem či projektantem požadován určitý předem definovaný vzhled, který je určen atributy, jimiž jsou barva, struktura, členění ploch a geometrický tvar. V případě zpřístupněných částí hotelu se tedy nejednalo o jejich nedostavěnost, nýbrž o moderní design, který je možno vidět i na fotografii haly hotelu. Dráty ze stropu visely pouze v nedokončených částech hotelu, jak vyplývá z žalobcem předložených videí a fotografií. Soud I. stupně také nesprávně dospěl k závěru, že na obou pokojích žalobce a jeho rodiny byl nedostatek nábytku a že oba pokoje byly poškozeny, když tyto vady nebyly v řízení ve vztahu k oběma pokojům prokázány. Žalobcem byly jako důkazní materiál předloženy fotografie převážně jen z jednoho hotelového pokoje, přičemž žádná z fotografií nezachycuje ani jeden hotelový pokoj ve větším měřítku (fotografie jsou zaměřeny na nějaký dílčí úsek jako např. chybějící ozdobné umývadlo, telefon, strop apod.). Z fotografií vůbec není zřejmé, zda oba hotelové pokoje měly tvrzené vady, a není rovněž vůbec jisté, že předložené fotografie byly pořízeny v hotelových pokojích žalobce a jeho rodiny, když se žalobci pohybovali i v patrech hotelu, do nichž neměli přístup (jak vyplývá z fotografií a videí doložených žalobcem). V řízení tedy nebylo prokázáno, že by oba hotelové pokoje vykazovaly tvrzené vady. Co se týče nedostatku nábytku, fotografie doložené žalobci neprokazují, že by ho na pokojích byl nedostatek. Na jedné z fotografií je naopak zachycen údajně chybějící noční stolek a na dvou fotografiích telefon (telefony měly rovněž chybět). Delegát D.M. v souvislosti s vybavením pokojů nábytkem vypověděl, že hotelové pokoje byly standardně vybaveny. I pokud by chyběly noční stolky, nelze nepochybně hovořit o nedostatku nábytku. K poškození pokojů žalovaná nadto poznamenává, že poškození pokojů nebylo dle jejího názoru rovněž prokázáno, když z provedeného dokazování pouze vyplynulo chybějící ozdobné umývadlo vedle postele. Nesprávně bylo zjištěno rovněž, že v hotelu musela být zvýšená prašnost. Z předložených fotografií a videozáznamů nelze dovodit, že by se v obývaných částech hotelu nacházel zaprášený povrch.

7. Co se týče nesprávného právního posouzení, soud I. stupně pochybil, když nesprávně aplikoval ustanovení § 2540 o. z. a ustanovení § 8 odst. 1 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb. Žalovaná zdůraznila, že žalobce doložil jako důkaz videozáznamy, na nichž je zachycená celá chodba v patrech hotelu, která nebyla hotelovým hostům zpřístupněna, nicméně, co se týče tvrzených vad dvou hotelových pokojů, tyto doložil pár neurčitými fotografiemi převážně z jednoho hotelového pokoje. Žalovanou zaráží, že žalobce videozáznamem nezdokumentoval rovněž hotelové pokoje, o nichž tvrdil, že byly vadné. Soud I. stupně nesprávně přiznal žalobci slevu za jiný než smluvný hotel, když žalobce byl ubytován v hotelu dle smlouvy o zájezdu, jak ostatně sám soud vzápětí konstatuje. Žalobcem vytýkané vady jsou takto odškodňovány dvakrát, když následně pak soud za jednotlivé vady přiznal žalobci slevu ze zájezdu za každou vadu zvlášť. Soud tedy nepřiznal slevu z ceny zájezdu ve výši přiměřené rozsahu a trvání vady, když vady kompenzoval dvakrát. Napadeného rozhodnutí trpí rovněž vadou nepřezkoumatelnosti, neboť soud I. stupně v souvislosti s vyčíslením výše slevy z ceny zájezdu v odst. 31 napadeného rozhodnutí konstatuje, že pokud by vycházel z nejnižších sazeb slev dle Frankfurtské tabulky slev, činil by součet vad slevu z ceny zájezdu ve výši 50% a v případě, kdy by vycházel z horních sazeb činil by součet slevu z ceny zájezdu ve výši 160%, a následně se, bez bližšího odůvodnění, uchyluje pouze ke konstatování, že žalobcem požadovanou slevu ve výši 80% z ceny zájezdu považuje za adekvátní. Z napadeného rozhodnutí není vůbec zřejmé, za jakou konkrétní vadu přiznal soud I. stupně jakou slevu z ceny zájezdu, a rozhodnutí soudu není co do výše přiznané slevy z ceny zájezdu přezkoumatelné. Dále i výrok o nákladech řízení trpí vadou nesprávného právního posouzení. Soud I. stupně nesprávně aplikoval § 8 odst. 1 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif (dále jen „a. t.“), když za úkon spočívající v účasti na jednání soudu dne 23. 1. 2024 přiznal žalobci odměnu vypočtenou z tarifní hodnoty v době podání žaloby (86 368 Kč), a to, ačkoliv dne 8. 11. 2023 byla žalobci žalovanou uhrazena částka 21 592 Kč. Advokátní tarif v § 8 odst. 1 stanoví: *„Není-li stanoveno jinak, považuje se za tarifní hodnotu výše peněžitého plnění nebo cena věci anebo práva v době započetí úkon právní služby, jichž se právní služba týká“*. Jestliže byla dne 8. 11. 2023 žalobci žalovanou

uhrazena částka 21 592 Kč, měla činit tarifní hodnota úkonu ze dne 23. 1. 2024 částku 64 476 Kč, když hodnota práva v době započetí předmětného úkonu právní služby byla již jen 64 476 Kč, a za tento úkon měla být žalobci přiznána odměna 3 700 Kč, nikoliv 4 580 Kč. S ohledem na výše řečené navrhla žalovaná zrušení napadeného rozsudku a jeho vrácení soudu I. stupně k dalšímu řízení.

8. Žalobce prostřednictvím svého zástupce navrhoval při jednání odvolacího soudu potvrzení napadeného rozsudku.
9. Odvolací soud přezkoumal podle § 212 a § 212a o. s. ř. rozsudek soudu I. stupně v rozsahu, v němž byl odvoláním napaden. Dospěl přitom k závěru, že odvolání je částečně důvodné.
10. Soud I. stupně zjistil skutkový stav v míře dostatečné pro své rozhodnutí. Odvolací soud z takto zjištěného skutkového stavu vychází. Soud I. stupně i správně dovodil, že žalobci náleží sleva z ceny zájezdu, neboť poskytnuté služby vykazovaly vady, které již popsal soud I. stupně, nicméně odvolací soud nesouhlasí s výší slevy, jak ji soud I. stupně určil.
11. Byť tedy odvolací soud připouští, že lze podpůrně použít Frankfurtskou tabulku slev, jak ostatně vyplývá z komentářové literatury a ustálené rozhodovací praxe (srovnej Šíp, M. § 2540. In Švestka, J., Dvořák, J., Fiala, J. a. j., *Občanský zákoník. Komentář. Svazek VI* (§ 2521-3081, *relativní majetková práva 2. část*), Wolters Kluwer, Praha, 2021, ASPI k: 01. 01. 2021, a např. rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 33 Cdo 747/2025, publikované ve sbírce pod č. 58/2017), tuto nelze jen mechanicky aplikovat. Shodná komentářová literatura uvádí, že výši slevy je třeba vždy posuzovat s ohledem na konkrétní okolnosti případu.
12. Odvolací soud shledává důvodnou námitku žalované, že soud I. stupně při aplikaci výše uvedené tabulky započítal některé položky duplicitně, resp. uznává námitku, že žalobci byli ubytováni ve sjednaném hotelu, byť tento nebyl od vyšších pater, kde ještě nedocházelo k ubytovávání turistů, stavebně dokončen a práce na interiérech tam pokračovaly. Také souhlasí i námitkou, že nebylo prokázáno, že by v prostorech užívaných žalobcem a jeho rodinou nebyl prováděn úklid. Ostatní námitky proti zjištěnému skutkovému stavu nepovažuje za důvodné. Při aplikaci kritérií z tzv. Frankfurtské tabulky slev tedy odvolací soud provádí tuto úvahu:
13. Položka *nedostatečné vybavení pokojů nábytkem (rozpětí 5 – 15%)*. Konkrétně alespoň část pobytu chyběly noční stolky, telefony, dále chyběl trezor, pokoje nebyly zařízeny, jak bylo zjevně plánováno (chybějící ozdobné umyvadlo), sleva 10%.
14. Položka *poškození pokojů (rozpětí 10 – 50 %)*. Konkrétně pokoje nebyly stavebně dokončeny, visely kabely (u stropu u klimatizace), v koupelně se nacházela pod umyvadlem díra s trubicí, byla zřejmá stavební příprava pro umístění ozdobného umyvadla, jehož odpad byl provizorně zakryt kamínky, sleva 10%.
15. Položka *hluk během dne (rozpětí 5 – 25%)*. Konkrétně přes den byl hluk ze stavby, byl zde ale předpoklad, že klienti budou přes den většinu času u moře, sleva 10%.
16. Položka *zápach (rozpětí 5 – 15%)*. Konkrétně zápach ze stavby, chemikálie, opět zde byl ale předpoklad, že klienti budou přes den většinu času u moře, sleva 10%.
17. Dále za *chybějící saunu (5%) a wellness (rozpětí 0 – 5%)* stanovil odvolací soud slevu 5% a 5%. Celkem tedy s ohledem na výše popsané okolnosti shledal odvolací soud přiměřenou slevu 50% z ceny zájezdu. Výše takto určené slevy lépe odpovídá míře a způsobu čerpaných služeb rodinnou žalobce,

kdy i přes pochopitelné zklamání z rozestavenosti hotelu a s tím spojených výše popsaných omezení, žalobce a jeho rodinní příslušníci na druhou stranu byli do místa pobytu dopraveni, jak bylo sjednáno, a strávili tam 14 dní dovolené. Pokud by podmínky byly skutečně tak neúnosné, jak se místy snaží líčit, stěží by na místě setrvali celé 2 týdny.

18. Z uvedených důvodů odvolací soud rozsudek soudu I. stupně ve vyhovujícím výroku I změnil tak, že žalobu co do částky 32 388 Kč s příslušenstvím zamítl [§ 220 odst. 1, písm. a) o. s. ř.]. Ve zbývajících částech odvolací soud tento výrok dle § 219 o. s. ř. potvrdil. Žalobci tak zůstává přiznaná částka 32 388 Kč s příslušenstvím, a ta spolu s již dříve vrácenou částkou 21 592 Kč činí dohromady 53 980 Kč, což je 50% z ceny zájezdu.
19. O náhradě nákladů řízení rozhodl odvolací soud dle § 224 odst. 2 ve spojení s § 142 odst. 2 a § 146 odst. 2, věta druhá o. s. ř. Žalobce byl ve věci částečně úspěšný (částka 32 388 Kč), resp. částečně bylo řízení zastaveno pro chování žalovaného (částka 21 592 Kč), což činí dohromady 62,5%. Částečně byl co do částky 32 388 Kč neúspěšný, což činí 37,5%. Rozdíl mezi úspěchem a neúspěchem činí 25%. Náklady řízení žalobce jsou tvořena zaplaceným soudním poplatkem ve výši 3 455 Kč a náklady na právní zastoupení, a to odměnu advokáta za 8 úkonů právní služby z tarifní hodnoty 86 368 Kč v sazbě 4 580 Kč/úkon za těchto 8 úkonů: převzetí věci a příprava, předžalobní výzva, podání žaloby, účast u jednání soudu dne 15. 6. 2023, účast u jednání soudu dne 19. 9. 2023, vyjádření ze dne 3. 10. 2023, účast u jednání soudu dne 7. 11. 2023, účast na jednání soudu dne 23. 1. 2024 (tento úkon odvolací soud přiznal z celého předmětu řízení, neboť až při něm bylo učiněno zpětvzetí a řízení zastaveno), vše přiznáno dle § 6 odst. 1, § 7, § 8 odst. 1, § 11 odst. 1 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif (dále jen „a. t.“). Dále přiznal odměnu advokáta za další tři úkony právní služby z tarifní hodnoty 64 776 Kč v sazbě 3 700 Kč/úkon za tyto tři úkony: účast na jednání soudu I. stupně dne 21. 3. 2024 a 18. 4. 2024 a účast na jednání odvolacího soudu. Také přiznal paušální náhradu nákladů za 11 úkonů po 300 Kč dle § 13 odst. 4 a. t. Celkové výše nákladů řízení činí 65 213,40 Kč, z toho 25 % činí po zaokrouhlení 16 303 Kč. Náhrada nákladů řízení v této výši tak byla žalobci přiznána v obecné pariční lhůtě (§ 160 odst. 1, věta první před středníkem o. s. ř.) na zákonné platební místo (§ 149 odst. 1 o. s. ř.).
20. Pokud jde o náklady státu ve výši 1 472 Kč, ty s ohledem na míru úspěchu a neúspěchu stran rozdělil odvolací soud poměrně mezi účastníky (§ 148 odst. 1 o. s. ř.). Žalobce tak hradí 37,5% těchto nákladů, tedy po zaokrouhlení 653 Kč, žalovaný hradí 62,5% těchto nákladů, tedy po zaokrouhlení 1 089 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat dovolání do 2 měsíců ode dne jeho doručení k Nejvyššímu soudu ČR prostřednictvím soudu I. stupně za podmínek stanovených v § 237 o.s.ř.

Praha 21. listopadu 2024

JUDr. Tomáš Vejnar v. r.
předseda senátu